

Michal Embie Bouchner

OPRAVA ZÁVITŮ

EMBIERACING

ÚVOD

Závodní modely automobilů, ať už v měřítku 1:10 či jiném, mají na rozdíl od reálného vozidla mnoho plastových dílů. Tyto plastové díly v sobě mají závity, které se vlivem nesprávné manipulace (stržení závitu přílišným dotahováním šroubu) či vlivem opotřebení mohou poškodit. Často vídám závodníky jet s plandajícím kolem právě proto, že některý šroub se prostě ze závitu vyvlékl. Přitom stačí jednoduše závít opravit a to lze udělat, aniž bychom potřebovali složité vybavení. Následující postup obvykle praktikuji i u „zdravých“ závitů či u nových dílů, protože po úpravě jsou závity mnohem pevnější a já tak mám jistotu, že se mi výše popsany problém nestane.

POSTUP OPRAVY ZÁVITU

Nejprve díl demontujeme z modelu a očistíme.

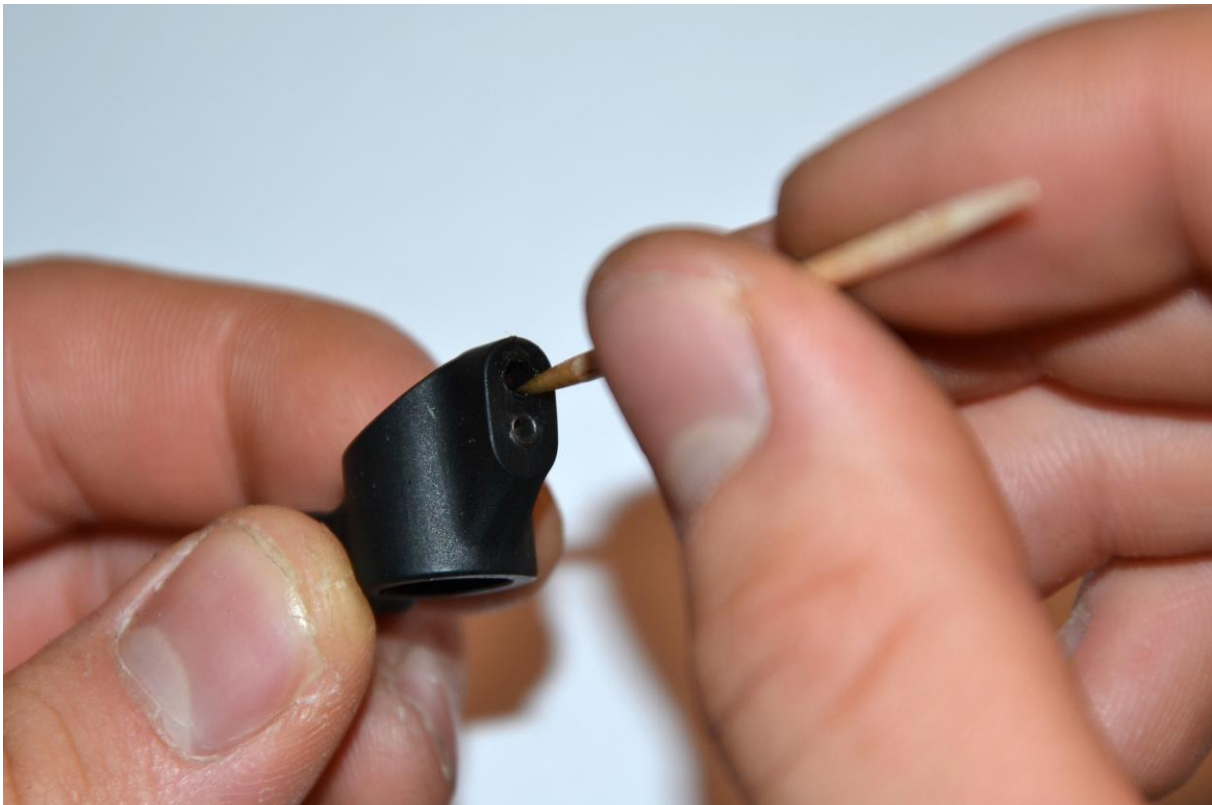
Závity, které budeme opravovat vyčistíme od prachu či maziva.

Nyní do závitu kápneme sekundové lepidlo. Množství lepidla je třeba takové, aby v závitu bylo lepidlo po celé jeho ploše, ne však tolik, aby se lepidlem naplnil celý otvor.

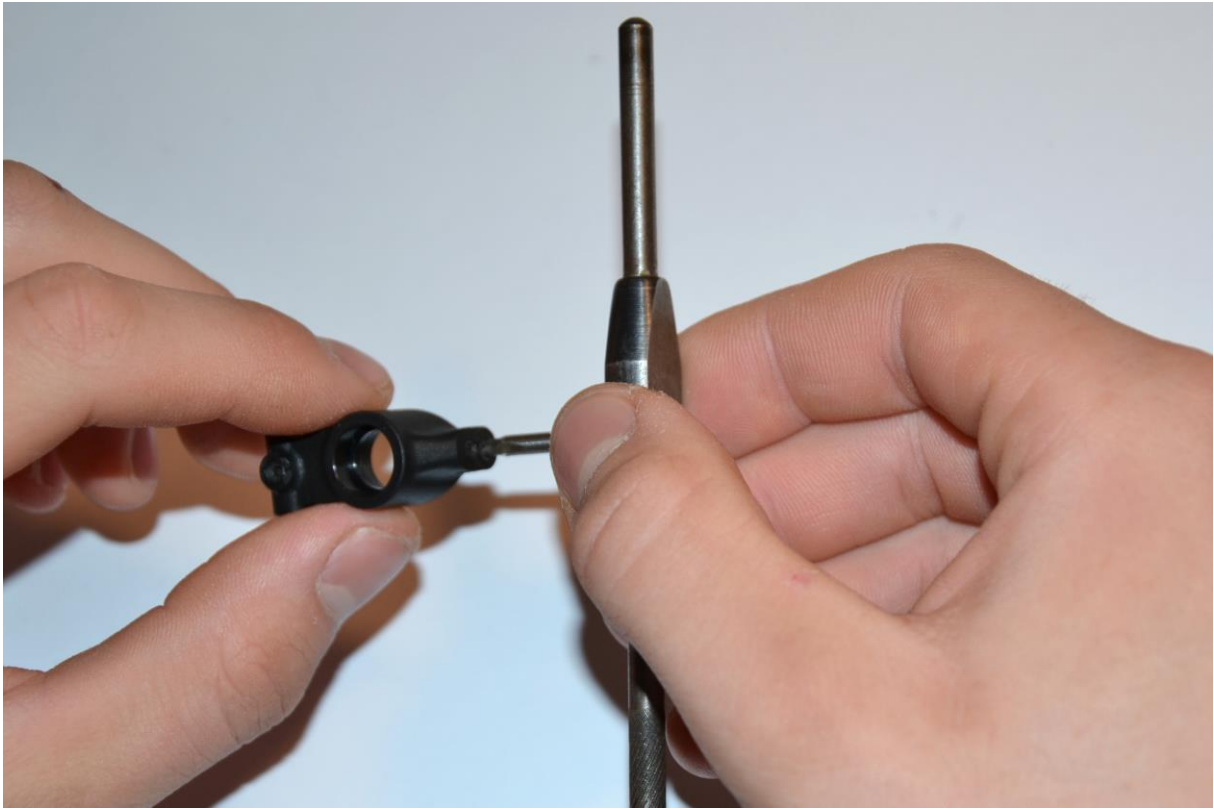

Sekundové lepidlo párátkem či jehlou rozprostřeme po celé ploše závitů, samo by se drželo jako kapka někde na kraji a to nechceme. Lepidlo necháme důkladně!!! zaschnout. Některá sekundová lepidla schnou rychle, ale díky relativně velké vrstvě lepidla to může trvat až řádově hodiny. Lepidlo Loctite není vhodné, při této aplikaci schne dlouho, doporučuji využít nějaké obyčejné = levné lepidlo. Ta většinou schnou cca 15 - 30 minut. V případě, že závit byl pouze stržen, ale jinak je relativně pevný, stačí tento krok provést jednou. U závitů, kde již šroub je volnější, provedeme aplikaci lepidla 2x - 3x za sebou. V takovém případě ale již nemusí tento postup fungovat a je lepší koupit nový díl.

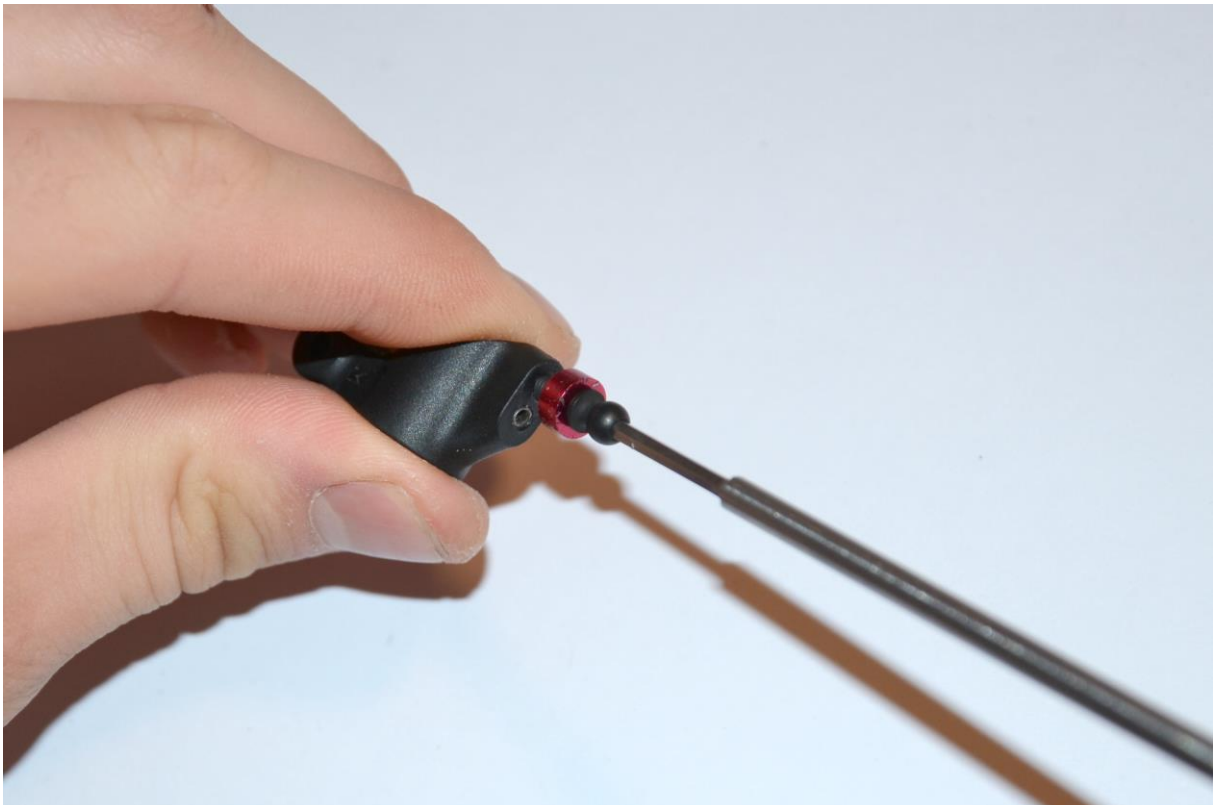

Po zaschnutí lepidla použijeme závitník a vyřežeme nový závit dle níže popsaného postupu. Závitníky se obvykle prodávají jako sadové ve třech kusech a ač jsou všechny pro jeden průměr závitů, mají trochu jiné rozměry. První (označen obvykle jedním zářezem) je nejmenší, druhý (dva zářezy) větší a třetí (bez zářezu) největší, tzv. kalibrační. Tato sada je nutná při řezání do kovových materiálů, kdy by nešlo odebrat všechny materiál najednou. Při řezání do plastu nám postačí pouze jeden a to nejmenší závitník. Tím, že použijeme pouze nejúžší závitník, docílíme toho, že závit bude dostatečně pevný. Není třeba se bát, že by se do závitů vyříznutého nejúžším závitníkem šroub nevešel, problém by spíše nastal, pokud bychom použili větší ze závitníků, v tom případě by byl závit volný. Závitník ještě bez nasazeného vratidla rukou zašroubujeme do otvoru. Posléze nasadíme vratidlo a řežeme závit, snažíme se mít závitník v ose díry. Vždy po jedné otáčce ve směru utahování uděláme čtvrt až půl otáčky v opačném směru. Takto postupujeme až na konec závitů. Pozor u slepých děr, kdy ve

vrátidle nemáme dostatečný cit a není snadné poznat, že jsme již dosáhli dna díry, pak se může snadno stát, že závit strhneme, ještě dříve, než ho použijeme.

Nyní již nezbývá nic jiného, než zašroubovat šroub, který by měl mít v pořádku závit. Důležité je odhadnout správnou míru dotažení, aby nedošlo k jeho stržení.

VZKAZ PRO SILNÉ UTAHOVAČE

Dokázat správně utáhnout závit v plastu je pro mnohé nadlidský výkon a nejráději by použili sílu (správně řečeno moment) jako kdyby utahovali šroub v ocelovém dílu, což je samozřejmě špatně. Pokud je šroub celý v závitě a vy provedete další tři otáčky šroubem, jakože pro sichr, aby to fest drželo, dejte si facku a opakujte celý postup znova.

S láskou váš Embie

© Michal Bouchner 2016
www.embieracing.com

Při šíření tohoto díla či jeho částí uvádějte jeho zdroj dle autorského zákona.